

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. mája 2013 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **J. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. apríla 2013, sp. zn. 1Ntc 17/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **J. K. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 23. apríla 2013, sp. zn. 1Ntc 17/2013, rozhodol o tom, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) berie vyžiadanú osobu **J. K.**, nar. **X.** v **J.**, **Č.**, občana Českej republiky, trvale bytom **L.**, **N. X.**, okr. **S.**, **Č.**, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Semily, Česká republika 26. februára 2013 pod sp. zn. 4T 206/2012, na účely jeho vydania na trestné stíhanie na územie Českej republiky pre trestný čin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky, do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal vyžiadaný **J. K.** prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť (č. l. 53 spisu).

V jej písomnom odôvodnení pritom poukázal na to, že nesúhlasí s vydaním do Českej republiky, chce žiť na Slovensku a príp. tu aj vykonať trest. Pokiaľ sa na hlavné pojednávanie nedostavil, nebolo tak s úmyslom vyhýbať sa trestnému stíhaniu. Ak by mu bolo doručené predvolanie na súd s upozornením na možnosť vydania zatykača resp. iné následky, pojednávania by sa zúčastnil. Keďže ale o takejto možnosti poučený nebol, nie sú splnené

podmienky na jeho vzatie do vydávacej väzby. Rozhodnutie krajského súdu považuje z toho dôvodu za nesprávne a nezákonné a navrhuje preto, aby ho odvolací súd v celom rozsahu zmenil a rozhodol vo veci tak, že európsky zatýkací rozkaz vydaný za účelom jeho vydania na trestné stíhanie do Českej republiky sa nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že 26. februára 2013 bol pod sp. zn. 4T 206/2012, Okresným súdom Semily, Česká republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na J. K., štátneho občana Českej republiky, a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. Českej republiky, za ktorý mu hrozí v štáte pôvodu trest odňatia slobody až na 3 roky.

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 08. apríla 2013, sp. zn. 1Ntc 17/2013, bol vyžiadaný J. K. na základe návrhu prokurátora podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR vzatý do predbežnej väzby s tým, že lehota trvania väzby mu začala plynúť 05. apríla 2013 o 23.20 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby Prešov.

18. apríla 2013 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Prešove pod sp. zn. 2KPt 30/13, na Krajský súd v Prešove návrh na vzatie vyžiadaného J. K. do vydávacej väzby s tým, že spolu s ním predložila i originál vyššie citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý jej bol zo strany Českej republiky doručený 11. apríla 2013.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o EZR ak je počas trvania predbežnej väzby doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie predloží sudcovi krajského súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné

vyšetovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že všetky podmienky pre vzatie vyžiadaného J. K. do vydávacej väzby boli v predmetnom prípade splnené, a rozhodnutie sudcu krajského súdu teda považuje za správne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide potom o jeho písomné odôvodnenie, tu bola konštatovaná obojstranná trestnosť skutku, pre ktorý sa žiada vydanie vyššie menovaného do Českej republiky (podľa právneho poriadku Slovenskej republiky tento má naplňovať znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák.), hroziaci trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov podľa právneho poriadku štátu pôvodu ako i predbežne zatiaľ nezistený žiaden dôvod na odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 23 zákona o EZR.

Čo sa týka dĺžky trvania predbežnej väzby u vyžiadaného, správne bolo upozornené na ust. § 15 ods. 5 zákona o EZR („*predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby...*“), ktoré bolo v predmetnom prípade dodržané.

Najmä však ale treba v tejto súvislosti odkázať na tú časť napadnutého rozhodnutia, kde sa krajský súd pomerne podrobne vyjadril k dôvodom, pre ktoré považuje držanie vyžiadaného vo väzbe v danom prípade za nevyhnutné. Vedomosť o trestnom stíhaní v Českej republike, nedostavenie sa na hlavné pojednávanie napriek riadne a včasne doručenému predvolaniu, nezdržiavanie sa a nepreberanie zásielok na oznámenej adrese na doručovanie písomností, neoznámenie zmeny svojho pobytu súdu ani orgánom činným v trestnom konaní, to všetko sú skutočnosti, ktoré aj podľa názoru najvyššieho súdu dostatočným spôsobom odôvodňujú hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by bol vyžiadaný ponechaný na slobode.

Sťažnostné námietky vyžiadaného je potom treba hodnotiť z pohľadu skôr uvedeného ako neopodstatnené, nemajúce význam z hľadiska predmetného rozhodovania. Najmä treba upozorniť na to, že najvyšší súd tu nerozhoduje o vykonaní, resp. nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ale o tom, či boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na rozhodnutie o jeho vzatí do vydávacej väzby.

A nakoľko v tomto smere bolo rozhodnuté kladne, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadaného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 16. mája 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová